

KEMAL BAŞTUĞ

1335'te Aksaray'a bağlı Helvadere köyünde doğdu. 1938'den beri İstanbul'da oturmaktadır. Çeşitli özel müesseselerde garsonluk yaptı. 1976'da emekli oldu.

"Bediüzzaman'ı ilk defa 1952'de Gençlik Rehberi Mahkemesinde gördüm. Mahkeme salonu o kadar doldu ki, mahkeme işlemez oldu. Vazifeliler halkı çıkaramayınca Bediüzzaman'dan yardım istediler."

"Bediüzzaman Said Nursî, '**Beni sevenler, dışarı çıksın.**' dedi ve ilave etti: '**Beni sevenler teker teker içeri gelsin.**' Salon doluncaya kadar girdiler. Mahkemede, yanında avukatlarından Abdurrahman Şeref Laç vardı."

"Mahkemenin çıkışında Bediüzzaman Hazretlerinin yürüyerek gitmesi mümkün olmadığından bir arabaya bindirildi. Çünkü caddede mahşerî bir kalabalık vardı."

"Daha sonra kendisini Sirkeci'de Akşehir Palas Otelinde ziyaret ettik. Ziyaretine gittiğimizde kapıda talebeleri bizi içeri almadılar. '*Şemseddin Efendi bizi gönderdi.*' dedik. Talebeleri kendisine haber verince, Hazret merdivenden '**Siz gelin.**' diye işaret etti. Biz yanına girince, '**Ben sizi tanımıyorum, ancak Şemseddin Efendi ile tanışıklığımız var, onunla Denizli mahkemesinde beraberdik.**' dedi."

"Son defa ise **İstanbul'un fethinin 500. yıldönümü merasimleri sırasında görüştük.** Merasimleri seyretmek için Topkapı'ya gitmiştim. Ancak orada merasim bölümünün Yedikule'ye gittiğini ve oradan da Fatih Camii avlusundan geçeceğini söylediler. Cami avlusunda resmî vazifeliler için yerler hazırlanmıştı. Biz de yaya olarak Topkapı'dan Fatih'e gittik. Bediüzzaman Hazretleri yolun ortasındaki ağaçlardan birine dayanmıştı. Yanımdaki arkadaşım İhsan'a dedim ki: '*Bu, Bediüzzaman Said Nursî değil mi?*' 'Evet.' dedi. Biz hemen geri döndük. Selâm vererek, hürmetle elini öptük. Ayakta durmasına tahammül edemedim. Hemen koşup bir çayhaneden sandalye getirdim, oturması için kendisine ikram ettim."

"Teşekkür etti, '**Camiye gidecektim. Mademki sandalye getirdin, hatırın için oturacağım.**' dedi."

"Biraz oturduktan sonra müsaade isteyerek '**Namaza gideceğim.**' dedi. Yanındaki adam koluna girdi. Hırka-i Şerif tarafına doğru yürümeye başladılar. Biz de arkasından gidiyorduk. Bu hâl milletin nazarını celbetti. '*Bu zat kimdir?*' Biz de '*Said Nursî'dir.*' dedik."

"Böylece kendisini takip eden binlerce kişi oldu. Hırka-i Şerif yanındaki camiye girdik. Namaz kılıp tekrar Fatih Camiinin önüne geldik. Müthiş bir kalabalık vardı. İçeri girmek için polis ve jandarmalar yol açıyordu. Böylece ben de içeri girdim. Herkes yerleşmiş oturuyordu. Bize de dört yer boşalttılar. Said Nursî Hazretleri ortada olduğu halde oturduk."

"Minarelerde salâ okunuyordu. Bu sırada kendimden geçmişim. Uyandığımda, ilk işim sağımda oturan Bediüzzaman'a bakmak oldu. Sandalyesi boştu. Solumda oturan İhsan'a '*Nerede Hazret?*' diye sordumsa da o da bana aynı suali sordu."

"Nerede? Hâlâ o günden beri arıyor gözlerim, bulamıyor."

(bk. Necmeddin ŞAHİNER, Son Şahitler-IV)